

Hanne Kristin Eide og Kjell-Ivar Teksdal
Hans Hagerups gate 1
7012 TRONDHEIM

S | OM

Vår referanse
2011/88

Deres referanse

Vår saksbehandler
Bernhard Vigen

Dato
11.10.2011

SAK OM OPPFØRING AV HYTTE PÅ GNR 82 BNR 23 I BJUGN KOMMUNE

Det vises til tidligere korrespondanse, sist brev 20. juli 2011 herfra.

Saken gjelder Fylkesmannen i Sør-Trøndelags vedtak 23. november 2010, der Bjugn kommunes avslag på dispensasjon for oppføring av hytte ble stadfestet. Hovedanførselen i klagen 5. januar 2011 var at saken er behandlet som en dispensasjonssak, selv om dere ikke mente å fremsette noen dispensasjonssøknad. Det fremgikk av klagen blant annet at dere vil ha retten til selv å bestemme om det skal søkes om dispensasjon og hvordan en eventuell dispensasjonssøknad skal være utformet. Det ble gjort gjeldende at saken ikke er tilstrekkelig opplyst, og herunder også vist til at fylkesmannen ikke har vært på befaring. Dere ba på denne bakgrunn ombudsmannen om «å anmode om at vedtakene i saken oppheves» slik at dere kan levere en «ny søknad om dispensasjon etter pbl. § 19-2».

I brev 1. februar 2011 herfra ble det vist til at anførselen om at dere ikke ønsket saken vurdert som en dispensasjonssak, ikke var tatt opp med fylkesmannen. Det var derfor mest i samsvar med prinsippet om at ombudsmannens kontroll skal være etterfølgende, at dere i første omgang selv tok opp dette spørsmålet med fylkesmannen.

I telefonsamtale 24. mars 2011 opplyste Kjell-Ivar Teksdal til rådgiver Bernhard Vigen at anførselen var tatt opp med fylkesmannen. I e-post 3. april 2011 kom dere skriftlig tilbake til saken og opplyste at dere ville opprettholde klagen til ombudsmannen. Dere skrev:

«Det innebærer at saken er blitt behandlet som en dispensasjonssøknad, men vi har ikke søkt om dispensasjon.»

Sakens dokumenter har vært innhentet fra Fylkesmannen i Sør-Trøndelag. Ombudsmannen har også innhentet dokumenter fra Bjugn kommune vedrørende tidligere behandling av saker knyttet til eiendommen. Dokumentene er gjennomgått

her sammen med klagen med vedlegg. Gjennomgangen gir grunn til følgende merknader:

Hvilke undersøkelser som i den enkelte sak må gjøres for å oppfylle utredningsplikten etter forvaltningsloven § 17 første ledd, vil bero på en konkret og skjønnsmessig vurdering. Ofte vil det være tilstrekkelig at saken avgjøres på bakgrunn av de dokumentene som foreligger. Behovet for befarung vil avhenge av en helhetsvurdering av sakens faktiske forhold ut fra den dokumentasjonen som foreligger. Det kan vanskelig oppstilles faste retningslinjer for når befarung skal foretas.

Fylkesmannen har hatt kart, fotografier, fotomontasje, tegninger og diverse skriftlige opplysninger tilgjengelig under behandlingen. De konkrete forholdene på stedet er også drøftet i vedtaket. På denne bakgrunn er det ikke grunn til å tro at nærmere undersøkelser herfra vil gi grunnlag for avgjørende rettslige innvendinger mot at fylkesmannen ikke avholdt befarung.

Saken synes tilstrekkelig opplyst gjennom saksdokumentene, og det er ikke grunn til å anta at ytterligere undersøkelser av den manglende dispensasjonssøknadens betydning vil medføre kritikk for brudd på forvaltningsloven § 17 første ledd.

Fylkesmannen har konkludert med at det var en saksbehandlingsfeil av kommunen å behandle saken som en dispensasjonssak når det «ikke har innkommet søknad hvor det uttrykkelig søkes om dispensasjon», jf. kravet i plan- og bygningsloven 2008 § 19-1 første punktum. I vedtaket har fylkesmannen foretatt en konkret vurdering av virkningen av saksbehandlingsfeilen, og har kommet til at feilen ikke anses å ha hatt innvirkning på sakens resultat. Etter en gjennomgang av saksdokumentene er det ikke funnet grunn til å tro at nærmere undersøkelser av saken herfra vil få betydning for avgjørelsen om ikke å tillate bygging på den omsøkte plasseringen.

Saken avsluttes med dette her.

For ombudsmannen

Lisa Vogt-Lorentzen
seniorrådgiver

Bernhard Vigen
rådgiver

Kopi: Fylkesmannen i Sør-Trøndelag